Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26110
Copyright: Admont, Benediktinerstift

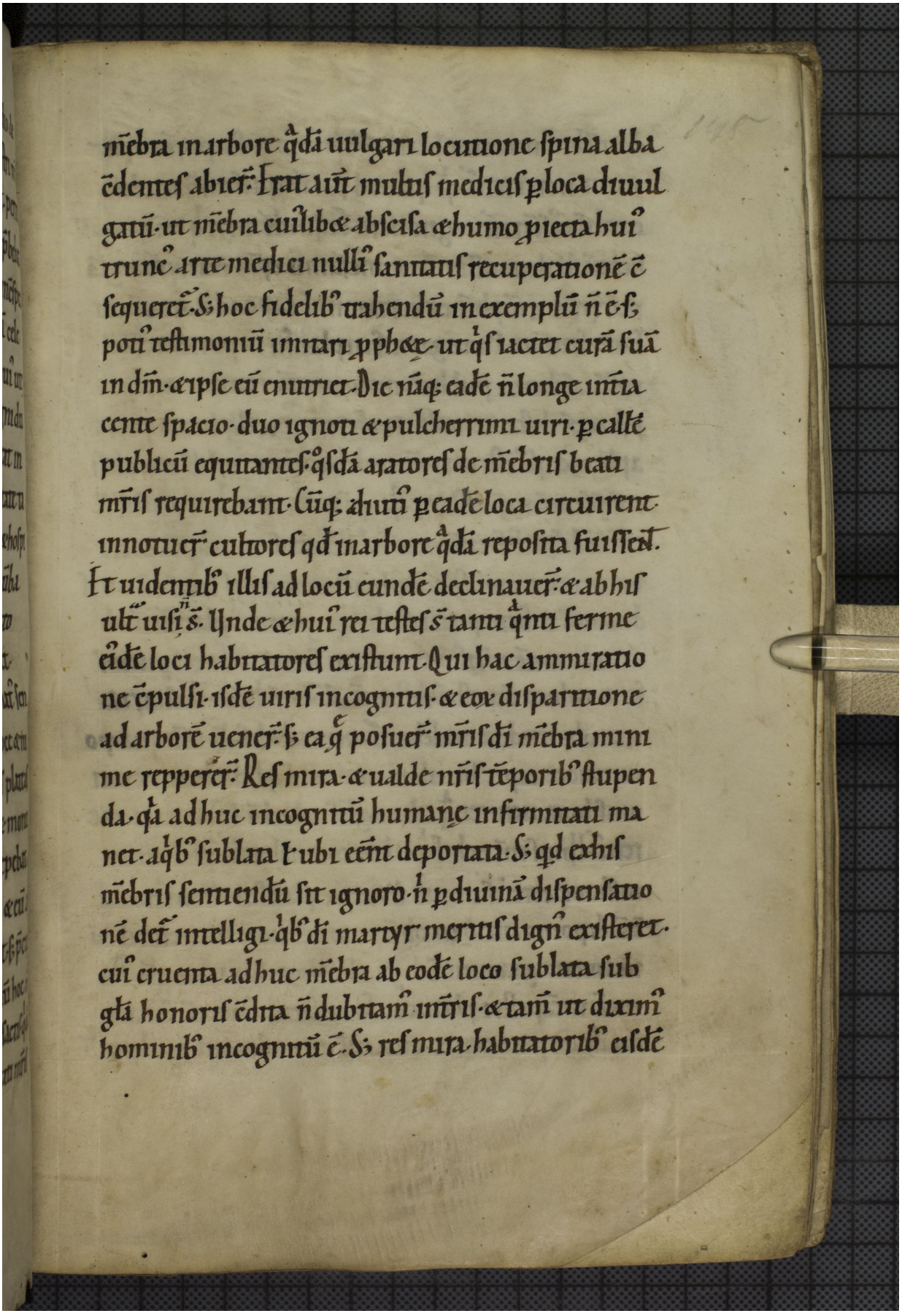

mēbra in arbore q̄dā uulgari locutione spina alba
cēdentes abierūt. Erat aūt multis medicis ꝑ loca diuul
gatū. ut mēbra cuiuslibet abscisa et humo ꝓiecta huius
truncus arte medici nullius sanitatis recuperationē cū
sequeretur. Sed hoc fidelibus trahendū in exemplū nō ē. sed
potius testimoniū imitari ꝓphete. ut quis iactet curā suā
in dm̄. et ipse eū enutriet. Die nāq; eadē nō longe intīa
cente spacio. duo ignoti et pulcherrimi uiri. ꝑ callē
publicū equitantes. quosdā aratores de mēbris beati
mr̄is requirebant. Cūq; adiutius ꝑ eadē loca circuirent.
innotuerūt cultores qd̄ in arbore q̄dā reposita fuissent.
Et uidentibus illis ad locū eundē declinauerūt. et ab his
ultra uisi nō s̄. Unde et huius rei testes s̄ tanti q̄nti ferme
eiusdē loci habitatores existunt. Qui hac ammiratio
ne cōpulsi. isdē uiris incognitis. et eorū disparitione
ad arborē uenerūt. sed ea q̄ posuerūt mr̄is dī mēbra mini
me repperēr. Res mira. et ualde nr̄is tēporibus stupen
da. quia adhuc incognitū humane infirmitati ma
net. a quibus sublata uel ubi eēnt deportata. Sed qd ex his
mēbris sentiendū sit ignoro. nisi ꝑ diuinā dispensatio
nē detur intelligi. quibus dī martyr meritis dignus existeret.
cuius cruenta adhuc mēbra ab eodē loco sublata sub
glā honoris cōdita nō dubitamus in tr̄is. et tamē ut diximus
hominibus incognitū ē. Sed res mira. habitatoribus eisdē